

**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงาน
ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานคร
Factors Influencing the Performance of Garment Industry Entrepreneurs
in Bangkok Area**

สุภาสินีร์ บริณุณานิพันธ์, เสารานีร์ สมันต์ติวิพร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานคร ขอบเขตการวิจัยประกอบด้วยคุณสมบัติของทรัพยากรที่องค์การครอบครองอยู่ ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และผลการดำเนินงาน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานครและจดทะเบียนพาณิชย์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและมีสินทรัพย์รวมไม่เกิน 200 ล้านบาท มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 329 ราย โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) จากผู้ประกอบการจำนวน 5 ราย

ผลการวิจัยพบว่าคุณสมบัติของทรัพยากรที่องค์การครอบครองอยู่ที่มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานได้แก่ ความสามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย ความเหมาะสมของทรัพยากร และความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ส่วนคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน ได้แก่ การมีนิวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความเข้มแข็งในการแข่งขัน และการดำเนินงานเชิงรุก

ดังนั้น การที่จะทำให้ผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้นั้น จะเป็นต้องอาศัยทรัพยากรภายองค์การที่มีคุณสมบัติไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายและมีความเหมาะสม ประกอบกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีคุณลักษณะที่มีนิวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความเข้มแข็งในการแข่งขันและการดำเนินงานในเชิงรุก เพื่อสร้างผลกำไรและผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งผู้ประกอบการอาจจะทำได้โดยการสร้างรายห้อหรือเครื่องหมายการค้าที่เป็นของตัวเอง

คำสำคัญ : ผลการดำเนินงาน, ทรัพยากร, ผู้ประกอบการ, อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

Abstract

The objectives of this research were to study the factors that influence the performance of garment industry entrepreneurs in Bangkok area. The scope of the research including the attribute of resources that organization possessed, the capability of organization to utilize the resources, the characteristics of entrepreneurs and firm's performance.

This study methodology uses quantitative and qualitative research by using questionnaires as a tool in collecting data from entrepreneurs of the garment industry in Bangkok area and registered with the Department of Business Development and has total assets not more than 200 million baht. The sampling made from 329 samples by using Taro Yamane's formula and analyzed the data by multiple regression analysis technique. In the qualitative part, the individual in-depth interview is used from 5 entrepreneurs.

The results found that resource attributes organization possessed have the positive influence on performance including barriers to duplicate, the appropriateness of resources, and the capability of organization in resources utilization. Entrepreneur's characteristics that have a positive influence on firm's performance including the innovation, risk taking, competitive strength and reactive operation.

Thus the barriers to duplication and the appropriateness of organization's resources are the key factors that make the performance to achieve goal and comprised with the characteristics of entrepreneurs with new innovation, risk taking, competitive, strength and reactive operation for making profit and return on investment that the entrepreneurs can be achieved by create their own brand or trademark.

Keywords: Performance, Resources, Entrepreneurs, Garment Industry

บทนำ

อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเป็นสาขาวิชาการผลิตที่สร้างรายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่อันดับที่ 4

คิดเป็นมูลค่า 245 พันล้านบาท หรือร้อยละ 2.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ หากพิจารณาจากมูลค่ารวมจากการนำเข้าและส่งออกของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยช่วงปี 2550-2554 ประเทศไทยมีมูลค่าการค้าเกินดุลอย่างต่อเนื่องทุกปี เฉลี่ยราว 3,600

ล้านเหรียญ สหัสสุข (สถาบันพัฒนา
อุดสาหกรรมสิ่งทอไทย, 2555)

ทั้งนี้อัตราการจ้างงานของ
อุดสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเริ่มมีแนวโน้มลดลง
เฉลี่ยร้อยละ 1.7 ต่อปี สืบเนื่องมาจากการ
อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำมีการปรับตัวเพิ่ม
สูงขึ้น อุดสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเป็นอีกหนึ่ง
อุดสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบโดยตรง
ค่อนข้างมากจากการเปลี่ยนแปลงอัตรา
ค่าจ้างแรงงานดังกล่าว

ดังนั้นองค์กรจะต้องมีการ
ปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่เสมอ ผู้ประกอบการ
จะต้องทำการศึกษาและกำหนดแนวทางเพื่อ
นำมาใช้ให้ทันกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน
ที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งหนึ่งที่จะทำให้
องค์กรได้เปรียบทางการแข่งขันซึ่งหลายๆ
หน่วยงานเริ่มให้ความสนใจกับสิ่งที่ตัวเองมี
นั่นก็คือทรัพยากร (Resources)

แม้กระทั่งมุมมองของทรัพยากร
พื้นฐาน (Resource-Based Views / RBV)
จะเป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญและได้รับความ
นิยมอย่างมาก แต่ RBV ถูกมองว่าขาดความ
สนใจหรือขาดมิติที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและ
ความสามารถของผู้ประกอบการในการ
ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของ
องค์กรซึ่งเป็นแหล่งสำคัญของการได้เปรียบ
ทางการแข่งขัน โดยเฉพาะในโลกที่เป็นผล
วัตถุ แนวคิดของ Casson (2005: 331)
เชื่อมโยงให้เห็นว่า RBV ก็คำนึงถึง
ความสำคัญของทรัพยากรมุชย์ต่างกัน
ตรงที่ทฤษฎีผู้ประกอบการ (The

Entrepreneurship Theory) จะเน้นถึง
ความสามารถของผู้ประกอบการในการ
ตัดสินใจและทำนายอนาคตซึ่งเป็นหลักการ
ด้านทรัพยากรมุชย์เช่นกัน

จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับ
2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีมุมมองของทรัพยากร
พื้นฐาน (Resource-Based Views / RBV)
และทฤษฎีผู้ประกอบการ (The
Entrepreneurship Theory) ผู้วิจัยเล็งเห็น
ความสำคัญของธุรกิจของอุดสาหกรรม
เครื่องนุ่งห่ม ซึ่งถ้าได้มีการศึกษาอย่าง
ละเอียดจะทำให้ทราบว่า จะทำให้เกิดผล
การดำเนินงานดีขึ้น เช่น การออกแบบแบบ
ใหม่ๆ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีมูลค่ามากขึ้น การ
ทำให้ผลิตภัณฑ์ลอกเลียนแบบยาก จำนวน
พนักงานที่เหมาะสมและมีศักยภาพและ
สมรรถนะสูง เป็นต้น โดยผลการวิจัยจะเป็น
แนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์ให้สอดคล้อง
กับเป้าหมายของธุรกิจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของคุณสมบัติ
ของทรัพยากรที่องค์กรครอบครองอยู่ที่มีผล
ต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ
อุดสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ในเขต
กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของ
ความสามารถขององค์กรในการใช้
ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์กรที่มีผลต่อ
ผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

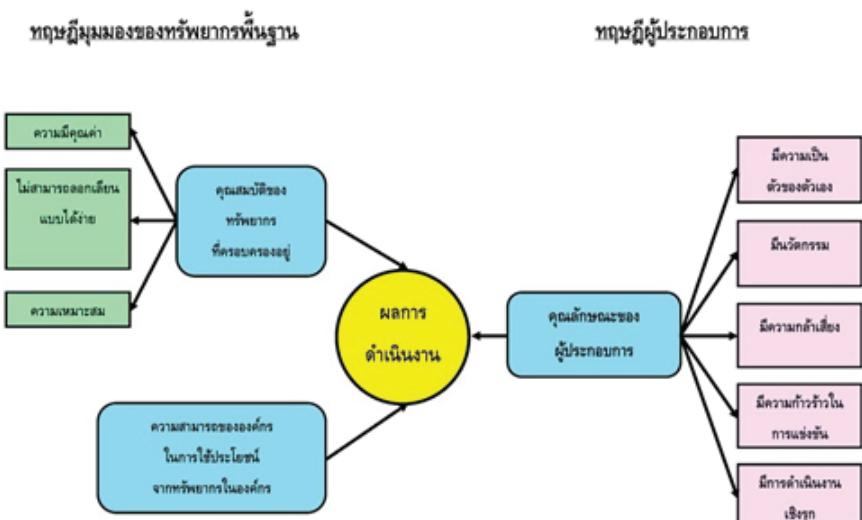
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานคร

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ในการประเมินผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิด ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ทั้งด้านการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นผู้ประกอบการในกลุ่มที่เป็นอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในกรุงเทพมหานครและจดทะเบียนพาณิชย์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และมีสินทรัพย์รวมไม่เกิน 200 ล้านบาท (วิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม) และยังดำเนินกิจการอยู่ ณ ปีพ.ศ. 2554 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,835 ราย (กระทรวงพาณิชย์, กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2554) ด้วยสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973, p. 728) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 329 ราย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นผู้ประกอบการในกลุ่มที่เป็นอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในกรุงเทพมหานครและจดทะเบียนพาณิชย์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และมีสินทรัพย์รวมไม่เกิน 200 ล้านบาท (วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) และยังดำเนินกิจการอยู่ ณ ปีพ.ศ. 2554 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,835 ราย (ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า) ด้วยสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973, p. 728) ได้จำนวน 329 ตัวอย่าง

การเก็บรวมรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามทางโทรศัพท์จำนวน 997 ฉบับ พื้นที่เป็นประสงค์ในกรณีที่ต้องการผลสรุปย่อการวิจัย จดหมายขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และจดหมายซึ่งแจ้งของผู้วิจัย อธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย และรับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้นจำนวน 352 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน

330 ฉบับ ซึ่งมีจำนวนมากกว่าที่คำนวณได้ในการกำหนดขนาดตัวอย่าง และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์และครบถ้วนจำนวน 330 ฉบับ นำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary Data Analysis) เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในการใช้เทคนิควิเคราะห์พหุตัวแปร (Multivariate Analysis) โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงแบบแตกต่าง (Discriminant Validity) และตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล ให้ตรงตามข้อกำหนดในการใช้เทคนิควิเคราะห์ทดสอบพหุคุณคือการตรวจสอบการกระจายแบบปกติของข้อมูล (Normal Distribution) ความแปรปรวนที่สม่ำเสมอ (Constant Variance) ค่าที่ออกนอกกลุ่ม (Outliers) และความเป็นเส้นตรง (Linearity)

การเก็บรวมรวมข้อมูลคุณภาพ

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่จดทะเบียนพาณิชย์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

มียอดขายไม่เกิน 200 ล้านบาท/ปี และยังดำเนินกิจการอยู่ ณ ปี พ.ศ.2554 จำนวน 5 ราย ต้องเป็นผู้ประกอบการที่ผลิตเครื่องแต่งกายในจังหวัดกรุงเทพมหานครและมียอดขายไม่เกิน 200 ล้านบาท/ปี ระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปและมีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจมาไม่น้อยกว่า 10 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์เอง เพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียดตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้มากที่สุด คำตามจะมีลักษณะแบบปลายเปิด และหากว่าในขณะที่สัมภาษณ์พบปรากฏการณ์หรือประเด็นปัญหาใดก็จะทำการสัมภาษณ์โดยละเอียด เพื่อให้คำตอบอย่างชัดเจน ใช้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data Analysis) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ที่ได้จาก

การสัมภาษณ์มาสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหา

2. ขั้นตอนถัดไปจึงนำข้อมูลที่ได้มารวบรวม จัดแยกตามเนื้อหาให้เป็นระเบียบเพื่อทำการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดและทฤษฎี โดยนำมานาตรณาบทความถูกต้องและเก็บข้อมูลเสริมเพื่อให้ได้เนื้อหาที่สมบูรณ์

3. นำข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบและเก็บข้อมูลทั้งหมดมาทำการศึกษาวิเคราะห์ตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การตีความหมายของตัวประเทศฯ

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถามเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี ประเภทธุรกิจคือ ผู้ผลิตเครื่อง用สูง ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด และมียอดขายรวมของปีที่ผ่านมาของธุรกิจต่ำกว่า 10 ล้านบาทมากที่สุด

ระดับความคิดเห็นของคุณสมบัติทรัพยากรที่องค์การครอบคลุมอย่างความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งสิ้น โดยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ คุณสมบัติของทรัพยากรที่องค์การครอบครองอยู่ด้านความเหมาะสมสมกับด้านความไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย และผลการดำเนินงานกับด้านความไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ .763 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่ยังไม่มากถึงระดับที่จะสรุปได้ว่า องค์ประกอบทั้งสองไม่มีความแตกต่างกันในการประเมินระดับความคิดเห็น ส่วนองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดคือคุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยงกับด้านการดำเนินงานเชิงรุก มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ .291

3. จากผลการวิเคราะห์แบบ Stepwise พบว่า ในเดล 7 มีค่า Adjusted R Square (R^2) ดีที่สุด คือ เท่ากับ .708 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรในสมการนี้สามารถอธิบายผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 70.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\text{ผลการดำเนินงานขององค์การ} = -1.546 + 0.393 \text{ (ความไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย)} + 0.345 \text{ (การดำเนินงานเชิงรุก)} + 0.190 \text{ (ความกล้าเสี่ยง)} + 0.386 \text{ (ความเหมาะสม)} + 0.204$$

(ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ) + 0.162
(ความเข้มแข็งในการแข่งขัน) + 0.099
(นวัตกรรม)

อภิป্রายผล

1. ความมีคุณค่าของทรัพยากรที่องค์การครอบครองอยู่ไม่มีอิทธิพลกับผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในกรุงเทพมหานคร เมื่อว่าด้านความมีคุณค่าของทรัพยากรนั้น เป็นสิ่งที่ดีและมีความสำคัญ แต่ความมีคุณค่าของทรัพยากรนั้นอาจไม่มีอิทธิพลกับผลการดำเนินงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่เป็น SMEs ก็เป็นได้ เพราะว่า การสั่งซื้อที่รับมาจากลูกค้านั้น ส่วนใหญ่เป็นการสั่งซื้อที่รับผลิตตามคำสั่งของลูกค้า โดยลูกค้าเป็นผู้ว่าจ้างให้ผลิตตามแบบที่ต้องการ

2. ความไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายของทรัพยากรมีอิทธิพลในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dierickx and Cool, 1989 และการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ทรัพยากรที่ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายนั้น ประกอบไปด้วยประสบการณ์ในการทำงาน โดยการนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ ส่วนอีกอย่างก็คือ การรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสินค้า เพื่อทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ จนสร้างเป็นความภักดีต่อตราสินค้าทำให้มี

ความได้เปรียบมากกว่าคู่แข่งและไม่มีความกังวลเรื่องการถูกลดลงเลียนแบบอีกต่อไป

3. ความเหมาะสมของทรัพยากร มืออาชีพในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Grant (1991 : 128) และการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการในเรื่องของจำนวนพนักงานที่ต้องมีความเพียงพอต่อการผลิต รวมไปถึงหากองค์การสามารถทำให้พนักงานรู้สึกເຂົ້າໃຈໃສ່ງານໄດ້ จะทำให้มีความการสูญเสียในการผลิตลดลง ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนลดลง

4. ความสามารถขององค์การใน การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ มืออาชีพในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ซึ่ง สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ องค์การที่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด ความสามารถในการดึงสมรรถนะของพนักงานออกมานอกจากความต้องการรักษาเครื่องจักรให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ก็ตาม ล้วนส่งผลในทางบวกต่อผลการดำเนินงานทั้งสิ้น และถ้าหากความสามารถในการใช้ประโยชน์ได้สูงกว่าคู่แข่งด้วยแล้ว ยิ่งก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันอีกด้วย

5. การมีความเป็นตัวของตัวเอง ของผู้ประกอบการ **ไม่มีมืออาชีพ** กับผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ อาจสหสานกับเครื่องจักรที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นตัวของตัวเองอยู่แล้ว อยู่ที่ว่าแต่ละคนจะมีมากน้อยเพียงใด ในบางครั้งอาจ ขึ้นอยู่กับ

สถานการณ์หรืออาจขึ้นอยู่กับลูกค้าแต่ละรายด้วย

6. ผู้ประกอบการทุกคนต่างเห็นด้วยว่า นวัตกรรมมืออาชีพในเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pearce และ Carland การเลือกใช้ชนิดของวัสดุดิบให้เข้ากับสภาพอากาศ สภาพสังคมหรือเข้ากับวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ ถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่ง เช่นกัน เพราะการสร้างสีสันเดือดผ้าที่เข้ากับการใช้งาน สภาพอากาศ จะทำให้ลูกค้าสนใจแล้วรู้สึกสบายและสร้างความพึงพอใจ รวมถึงสร้างความมั่นใจอีกด้วย ส่วนในด้านเครื่องจักรหากองค์การได้มีเครื่องจักรที่ทันสมัยย่อมส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างแน่นอน เพราะช่วยให้ประหยัดแรงงานคน

7. ผู้ประกอบการต่างมองว่า การมีความกล้าเสี่ยงของผู้ประกอบการ มืออาชีพ ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wiklund และ Dean (2005) ความกล้าเสี่ยงต้องอาศัยการศึกษาข้อมูล ความสามารถในการระดมทุน การกล้าคิดกล้าตัดสินใจ ผู้ประกอบการทุกคนยังยืนยันว่า ความกล้าเสี่ยงนั้นส่งผลที่ดีต่อผลการดำเนินงานแน่นอน

8. การมีความเข้มแข็งในการแข่งขันของผู้ประกอบการ มืออาชีพ ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผู้ประกอบการทุก

คนต่างเห็นด้วยว่าการมีความเข้มแข็งในการแข่งขันของผู้ประกอบการมีผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร เนื่องจากคุณสมบัติในการยึดสูญกับปัญหาต่าง ๆ การมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์และระบบการผลิตเพื่อให้อยู่เหนือกว่าคู่แข่งในแวดวงเดียวกัน

9. การดำเนินงานเชิงรุกของผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานสองคลังกับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ภารตั้งเป้าหมายในการดำเนินงาน วางแผนงานอย่างละเอียดรอบคอบ สามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดในอนาคตโดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ แล้วนำมาเป็นข้อเสนอให้ลูกค้ามีทางเลือก เพื่อลดเวลาและขั้นตอนในการจัดหารัฐดูบในการผลิตโดยที่ผู้ประกอบการสามารถควบคุมและวางแผนการทำงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เพื่อผลการดำเนินงานในด้านยอดขายให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการวิเคราะห์สมการทดถอยเชิงพหุคุณ ผู้ประกอบการสามารถนำผลการวิจัยที่ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อผลการดำเนินงานไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อกำหนดทิศทางของตนเองได้

ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) งานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรขยายขอบเขตให้ครอบคลุมไปยังอุตสาหกรรมกลุ่มอื่น และอาจใช้การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบ Focus Group เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่หลากหลายมากขึ้น

2) งานวิจัยครั้งต่อไปอาจวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจ ความมองภาพรวมทั้งกระบวนการผลิตตั้งแต่อุตสาหกรรมการผลิตเส้นด้าย การผลิตฝ้าผึ้น และสุดท้ายคือการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

3) ศึกษาโดยใช้ทฤษฎีการบริหารเชิงกลยุทธ์จะได้ประโยชน์อย่างมากในเชิงธุรกิจ เพื่อให้เห็นภาพรวมอย่างกว้างของธุรกิจ ตลอดจนศึกษาถึงอุปสรรคและโอกาสในการทำธุรกิจ เพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะและนโยบายแก่ผู้ประกอบการได้อย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, กระทรวงพาณิชย์.

(2554). ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. ค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2556, จาก www.dbd.go.th

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย.

(2555). อ้างอิงจากสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ. ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2556, จาก <http://www.sme.go.th/SiteCollectionDocuments/วิจัย SMEs/สาขา>

- เผยแพร่/อุดสาหกรรมสิ่งทอและ
เครื่องนุ่งห่ม.pdf
- Casson, M.C. (2005). Entrepreneurship and the Theory of the Firm. *Journal of Economic Behaviour and Organization.* 58 (2): 76-77, 331.
- Dierickx, I. and Cool, K. (1989). Asset Stock Accumulation and Sustainability of Competitive Advantage. *Management Science.* 35 (12) : 1507-1508. Grant (1991 : 128)
- Pearce, J.W. and Carland, J.W. (1996), Entrepreneurship and Innovation in Manufacturing Firms: An Empirical Study of Performance Implications. *Academy of Entrepreneurship Journal,* V.1(2).
- Wiklund Johan and Dean Shepherd. (2005). "Entrepreneurial Orientation and Small Business Performance: a Configurational Approach," *Journal of Business Venturing.* 20(1) : 71 – 91 ; January, 2005.
- Yamane, T. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. (3rd ed.). New York: Harper and Row.